

forleden af Finansministeren, at Danmark er et lille, meget fattigt Land, saa fattigt, at man her kun har Ret til 3 Kr. om Dagen i Dagløn; tjente man mere, fik man i Grunden mere, end man havde Ret til. Finansministeren forklarede os, at naar vi Rigsdagsmænd fik vore 6 Kr. om Dagen i det halve Aar, saa havde vi faaet, hvad der tilkom os for hele Aaret; mere havde vi ikke Ret til. Hvorledes kan Finansministeren da gaa med til at forhøje Godsejernes Dagløn med en Snes Kr. om Dagen? Er det ikke mere, end de have Ret til? Er der nogen Grund til en saadan Daglønsforhøjelse for de Herrer Godsejere? Jeg synes, at vi her i Tinget snarere kunde trænge til det end de, vi, som sidde her og lovgive og somme Tider blive forgiftede af den Luft, vi indaande i de skandaløse Udalgs sværelser, der bydes Danmarks Rigsdag.

Den højtærede Finansminister forklarede os altsaa forleden, at vi leve i et lille, meget fattigt Samfund. Det havde undret ham selv, hvor fattigt det var; men han havde faaet det bekræftet flere Gange fra statistisk Bureau. Nu, jeg undrer mig i og for sig slet ikke over, at vort Land er saa fattigt, som den højtærede Minister skildrede det. Det undrer mig slet ikke, thi naar vi have Raad til f. Eks. at lade en 30—40,000 kraftige Mennesker gaa arbejdsløse, naar vi ikke sætte dem i Beskæftigelse og lade dem udføre nyttigt, samfundsgavnligt Arbejde, maa Samfundet blive fattigere, end det vilde blive, hvis alle Kræfter i Samfundet beskæftigedes paa passende Maade. Det undrer mig ikke, at Samfundet bliver fattigere, naar man har Raad til aarlig at udgive en Snes Millioner Kr. til et unyttigt Militærvæsen. Det undrer mig ikke, at Samfundet bliver fattigere, naar vi have Raad til at holde en Mængde overflødige Embedsmænd bl. a. til en Toldetat, der er ret overflødig. Det undrer mig ikke, at Samfundet maa blive fattigt, naar man opfører Fængsler og Fattiggaaarde i Stedet for Opdragelsesanstalter. Overhovedet laa der i den højtærede Ministers Udtalelser et af de stærkeste Angreb paa den nu bestaaende Samfundsordning, som jeg nogen Sinde har hørt fra den Side. Ellers siger man gerne, at det nuværende Samfund ganske vist ikke har forstaaet at fordele Rigdommen, men det har dog formaaet at skabe Rigdomme, og saa finder man, at det dog er bedre at have et Samfund, i hvilket der findes Rigdomme, selv om de ere daarligt fordelte, end at have en retfærdig Fordeling, under hvilken alle ere fattige. Men nu siger den

højtærede Finansminister, at det Samfund, som Højre og Venstre holde paa, ikke blot ikke fordele Goderne retfærdigt, men heller ikke kan skabe Rigdomme, kort sagt, det er et usselt Samfund. Men hvorfor da holde paa dette Samfund? Hvorfor da ikke gaa med os til en Samfundsordning, under hvilken Arbejdsløsheden kom ud af Verden, hvor Arbejdet blev planlagt, saaledes at der f. Eks. ikke behøvedes 11—12,000 Detailhandlere for at fordele de Varer, Samfundets Borgere have Krav paa, men hvor Arbejdet blev planmæssigt fordelt? Vilde man gaa med dertil, vilde man se, hvordan der vilde opstaa Rigdom, idet man ogsaa vilde spare Udgiften til meget af det nuværende overflødige, først og fremmest til Militærvæsenet, og der vilde finde en stærk Forringelse Sted af Udgifterne til Fattig- og Forsørgelsesvæsenet, idet man vilde naa til en fornuftig Opdragelse af alle Samfundets Borgere.

Samfundet er altsaa fattigt, sagde den højtærede Finansminister. Dog have vi Raad til at lette Samfundets Fælleskasse for hen ved 2 Mill. Kr. til Skattelettelser for de besiddende i Samfundet, for dem, der have over 3 Kr. daglig, hvilket skulde være den normale Indtægt efter den højtærede Finansministers Forklaring. Vi staa altsaa over for en Situation, hvor man fra Venstreregeringens Side ikke vil give Husmanden toldfrit Salt til hans Fædtebrød uden at kræve Erstatning derfor, men hvor man ikke tager i Betænkning at give Godsejerne en Skattelettelse paa 4—5000 Kr. aarlig uden at kræve Erstatning. Vi staa i en Situation, hvor man fra Regeringens og Flertallets Side nægter at forhøje en Arbejders Løn fra 2½ til 3 Kr. om Dagen, thi, siger den højtærede Finansminister, med en saadan Forhøjelse vilde disse Arbejdere komme over det Gennemsnit, der egentlig passer sig for Arbejderklassen, — men samtidig tager man ikke i Betænkning at give en Godsejer en daglig Forhøjelse af hans Indtægter paa 20—30 Kr. Naar disse Skattelove gaa igennem, vil en Godsejer med 500 Tdr. Hartkorn, en saa betydelig Kapital som 1½ Mill. Kr. og en saa betydelig aarlig Indtægt som 100,000 Kr., jo faa en Skattelettelse paa 6,750 Kr. Det er nemt at regne ud. Han faar nemlig, naar vi opgør Differencen mellem den ny Ejendomsskyld og de gamle Hartkornskatter til Amt og Stat, en Skattelettelse af 20 Kr. pr. Td. Hartkorn, det er altsaa en Skattelettelse paa 10,000 Kr. Til Gengæld skal han svare Formueskat af 1½ Mill. Kr., det er 750 Kr., — det er jo en